

Sygn. akt VI U 295/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 stycznia 2021 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Małgorzata Kryńska - Mozolewska

Protokolant: protokolant sądowy Ewa Kołodziejuk

po rozpoznaniu w dniu 26 stycznia 2021 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z odwołania D. P. od decyzji Z. w W.: z dnia 6 grudnia 2018 roku, znak (...),

z dnia 9 stycznia 2018 roku, znak (...)- (...),

z dnia 17 września 2018 roku, znak (...),

z dnia 6 sierpnia 2018 roku, znak (...),

przeciwko: Z. (...) w W.

o zasiłek chorobowy

orzeka:

1. zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 6 grudnia 2018 roku w ten sposób, iż przyznaje odwołującej D. P. prawo do zasiłku chorobowego za okres od dnia 9 lipca 2018 roku do dnia 18 października 2018 roku oraz zmienia decyzję z dnia 9 stycznia 2018 roku w ten sposób, iż przyznaje odwołującej D. P. prawo do zasiłku chorobowego za okresy od dnia 30 listopada 2018 roku do dnia 12 grudnia 2018 roku;

2. w pozostałym zakresie oddala odwołania.

Sygn. akt VI U 295/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 6 sierpnia 2018 roku znak: (...) w W. odmówił D. P. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 25 czerwca 2018 roku do dnia 2 lipca 2018 roku. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że z danych zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonej wynika, że w okresie, kiedy powstała niezdolność do pracy nie podlegała do ubezpieczenia chorobowego.

(decyzja z dnia 6 sierpnia 2018 r. – a.r.)

Decyzją z dnia 17 września 2018 roku znak: (...) w W. odmówił D. P. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 25 czerwca 2018 roku do dnia 2 lipca 2018 roku. W uzasadnieniu organ rentowy powołał się na fakt, że ubezpieczona była niezdolna do pracy od 4 października 2017 roku do dnia 24 maja 2018 roku i ponowna niezdolność do pracy powstała po 31 dniach tj. od dnia 25 czerwca 2018 roku. Wobec czego organ rentowy uznał, że okres zasiłkowy został wykorzystany z dniem 3 kwietnia 2018 roku i niezdolności do pracy podlegają zaliczeniu w jeden okres.

(decyzja z dnia 17 września 2018 r. – a.r.)

Decyzją z dnia 6 grudnia 2018 roku znak:(...) w W. odmówił D. P. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 9 lipca 2018 roku do dnia 18 października 2018 roku. W uzasadnieniu organ rentowy powołał się na to, że wszystkie niezdolności do pracy od dnia 4 października 2017 roku do dnia 18 października 2018 roku należy zaliczyć w jeden okres zasiłkowy, który został wykorzystany z dniem 3 kwietnia 2018 roku.

Ponadto lekarz orzecznik (...) po analizie dokumentacji medycznej i po przeprowadzeniu badania orzekł, że niezdolność do pracy orzeczona zaświadczeniem lekarskim seria (...) na okres 25 września 2018 roku – 18 października 2018 roku ustala z dniem 16 października 2018 roku.

(decyzja z dnia 9 stycznia 2019 r. – a.r.)

Decyzją z dnia 9 stycznia 2019 roku znak: (...) - (...) (...) w W. odmówił D. P. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 30 listopada 2018 roku do dnia 12 grudnia 2018 roku 2018 roku. W uzasadnieniu organ rentowy powołał się na to, że wszystkie niezdolności do pracy od dnia 4 października 2017 roku do dnia 12 grudnia 2018 roku należy zaliczyć w jeden okres zasiłkowy, który został wykorzystany z dniem 3 kwietnia 2018 roku.

(decyzja z dnia 9 stycznia 2019 r. – a.r.)

Od powyższych decyzji D. P. złożyła odwołanie wnosząc o ich zmianę oraz ustalenie, że ma prawo do świadczeń za okresy, co, do których organ rentowy tego prawa odmówił. Podkreśliła również, że wszystkie schorzenia zostały niezasadnie uznane za pozostające w związku i nie powinny zostać zaliczone, jako schorzenia współistniejące. Odnośnie zaskarżonej decyzji z dnia 6 sierpnia 2018 roku wskazała, że złożyła stosowne pismo o przywrócenie terminu do opłacenia składki w dniu 3 sierpnia 2018 roku.

(odwołania – k. 1. a.s., k. 1 a.s. VI U 52/19, k. 1 a.s. VI U 333/18, k. 1 a.s. VI U 94/19)

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołań od wszystkich decyzji powołując się na argumentację wskazaną w decyzjach i słuszność dokonanych ustaleń.

(odpowiedź na odwołania – k. 14-14v, k. 3-3v a.s. VI U 333/18, k. 3-3v a.s. VI U 52/19, k. 3-3v a.s. VI U 94/19)

Sąd ustalił, co następuje:

Odwołująca się D. P. prowadziła pozarolniczą działalność gospodarczą i z tego tytułu podlegała ubezpieczeniom społecznym (w tym ubezpieczeniu chorobowemu).

Składkę za miesiąc czerwiec 2018 roku odwołująca się opłaciła w niepełnej wysokości. Pismem z dnia 6 sierpnia 2018 roku (data wpływu do (...), data na piśmie 3 sierpnia 2018 roku) zwróciła się o wyrażenie zgody na opłacenie składki po terminie. Organ rentowy pismem z dnia 14 sierpnia 2018 roku wyraził zgodę na opłacenie składki na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe po terminie za miesiąc czerwiec 2018 roku. W dniu 3 sierpnia 2018 roku odwołująca się wpłaciła do (...) kwotę 1.303,09 zł oraz 696,91 zł.

(bezsporne a nadto pismo (...) z dnia 14 sierpnia 2018 r. – a.r.; potwierdzenie o dobrowolnym ubezpieczeniu chorobowym – a.r.; pismo odwołującej się z dnia 3 sierpnia 2018 r. – k.2; potwierdzenie wpłaty – k. 10 i 12)

D. P. s była niezdolna do pracy z powodu następujących schorzeń:

- od 4 października 2017 roku do 20 października 2017 roku z powodu zapalenia jajowodów i zapalenia jajników (N70),
- od 17 października 2017 roku do 6 maja 2018 roku z powodu innych zaburzeń lękowych (F41),
- od 7 maja 2018 roku do 18 maja 2018 roku z powodu bólu w okolicy brzucha miednicy (H1),

- od 18 maja 2018 roku do 24 maja 2018 roku z powodu innego zapalenia powiek (H01),
- od 25 czerwca 2018 roku do 2 lipca 2018 roku z powodu zapalenia spojówek (H10),
- od 9 lipca 2018 roku do 18 października 2018 roku z powodu innych chorób krążka międzykręgowego (M51),
- od 30 listopada 2018 roku do 12 grudnia 2018 roku z powodu innych chorób krążkamiędzy kręgowego (M51).

Od dnia 9 lipca 2018 rozpoczął się po przerwie powyżej jednego dnia - nowy okres zasiłkowy.

Z przyczyn okulistycznych z powodu gradówki powieki odwołująca była niezdolna do pracy od dnia 18 maja 2018 r do 25 maja 2018 r oraz z powodu zapalenia spojówek od dnia 25 czerwca 2018 r do 02 lipca 2018 r. i ten okres należy zliczyć do jednego okresu zasiłkowego, który zakończył się 3 kwietnia 2018 r. Z dokumentacji nie wynika, aby w tych okresach odwołującą korzystała ze zwolnienia od pracy z powodu innych schorzeń. Od dnia 9 lipca 2018 r do 18 października 2018 r i 30 listopada do 12 grudnia 2018 r ubezpieczona przebywała na zwolnieniu z powodu schorzenia o symbolu M 51 co oznacza „inne choroby krążka międzykręgowego”. Przed 9 lipca 2018 r ubezpieczona nie była niezdolna do pracy z powodu schorzenia kręgosłupa, a po 9 lipca 2018 r ubezpieczona nie leczyła się z powodu zburzeń łękowych, stanów depresyjnych, chorób oczu, bólu brzucha. W powyższych okresach odwołująca przebywała na zwolnieniach z powodu innych schorzeń.

(opinia biegłego specjalisty chorób wewnętrznych J. K. – k. 140-141; uzupełniająca opinia biegłego specjalisty chorób wewnętrznych J. K. opinia częściowa – k. 193, opinia biegłego R. S. k. 115, 126 - VI P 295/18, dokumentacja medyczna k. 32-47, 81-109 , 169- 177, 180-181, 184-187, 190, zwolnienia lekarskie (...) k. 58-80, opinia biegłego J. K. k. 251)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy oraz aktach rentowych. Sąd ponadto w zakresie ustaleń czy schorzenia w związku, z którymi odwołująca się była niezdolna do pracy zasięgnął opinii biegłych – okulisty oraz specjalisty chorób wewnętrznych. Sąd przy ustalaniu stanu faktycznego nie dał wiary wnioskowi końcowemu opinii biegłego J. K. z dnia 29 lipca 2020 gdzie biegły wskazał, że choroby z powodu, których odwołująca otrzymywała zwolnienie lekarskie powodowały jej niezdolność do pracy w okresach od maja 2018 r do 12 grudnia 2018 i były chorobami współlistniejącymi. Biegłemu uszło uwadze, że pomiędzy 2 lipca 2018 r a 9 lipca 2018 r była przerwa, przy czym okresy te dotyczyły innych schorzeń . Od 9 lipca 2018 r odwołująca, bowiem była niezdolna do pracy z powodu choroby krążka międzykręgowego. Z powodu tego schorzenia ubezpieczona nie była niezdolna do pracy w okresie od 17 października 2017 r do 2 lipca 2018 r . Z opinii biegłego J. K. w zakresie zestawienia schorzeń wynika, że od 4 października 2017 r do 6 maja 2018 odwołująca była niezdolna z powodu zaburzeń łękowych oraz zapalenia jajowodów i zapalenia jajników, od 7 maja 2018 r do 18 maja z powodu bólu w okolicach brzucha i miednicy, a od 18 maja 2018 r do 24 maja 2018 r była niezdolna z powodu schorzenia o symbolu H 01 co oznacza „inne zapalenie powiek”, natomiast od 26 czerwca 2018 r do 2 lipca 2018 r ubezpieczona była niezdolna z powodu schorzenia o symbolu H 10 co oznacza: „zapalenie spojówek”. Postanowieniem z dnia 10 września 2019 r sąd dopuścił dowód z opinii uzupełniającej biegłego celem ustalenia czy w okresach :

- od 04.10.2017 r do 24.05.2018 r;

-od 25.06.2018 r do 02.07.2018r;

-od 09.07.2018 r do 18.10.2018 r oraz

-od 30.11.2018 r do 12.12.2018 r

D. P. była niezdolna do pracy z powodu tych samych schorzeń, czy były to schorzenia współlistniejące oraz czy w takim stopniu, że spowodowały niezdolność do pracy w okresach dłuższych niż te, na które zostały wystawione zaświadczenia lekarskie.

Biegły w opinii z dnia 20 września 2019 r (k. 141) we wnioskach końcowych wskazał, że w okresach wymienionych w postanowieniu z dnia 10 września 2019 r odwołująca się przebywała na zwolnieniach lekarskich z powodu

różnych schorzeń, a w opinii uzupełniającej z dnia 30.01.2020 r biegły wskazał odpowiadając na wątpliwości organu rentowego, że poza zespołem dolegliwości bólowych kręgosłupa” schorzenia, które należy traktować, jako współistniejące nie powodowały niezdolności do pracy w okresach dłuższych niż te, na które zostały wystawione zwolnienia lekarskie.

W związku z kolejnymi zarzutami organu rentowego sąd dopuścił dowód uzupełniający z opinii biegłego J. K. na okoliczność ustalenia czy choroby z powodu których ubezpieczona otrzymywała zwolnienia lekarskie powodowały jej niezdolność do pracy i były chorobami współistniejącymi w okresach od maja 2018 r do 12 grudnia 2018 r (k.210).

Biegły z opinii uzupełniającej z dnia 29 lipca 2020 r (k. 220) we wnioskach końcowych stwierdził, że choroby z powodu których odwołująca otrzymała zwolnienia lekarskie powodowały jej niezdolność do pracy w okresach od maja 2018 r do 12 grudnia 2018 r i były chorobami współistniejącymi. W tym zakresie sąd nie dał wiary opinii biegłego, bowiem z zestawienia kodów chorób wskazanych w opinii tego biegłego oraz zwolnień lekarskich, czy też dokumentacji medycznej znajdującej się w aktach sprawy wynika, że dopiero od 9 lipca 2018 r odwołująca była niezdolna do pracy z powodu chorób krążka międzykręgowego. Twierdzenie biegłego, że od kilku lat ubezpieczona leczy się na nawracające dolegliwości bólowe kręgosłupa lędźwiowo-krzyżowego z promieniowaniem do lewej kończyny dolnej nie oznacza automatycznie, że z tego powodu do 9 lipca 2018 r ubezpieczona była niezdolna do pracy. Doświadczenie życiowe uczy, że schorzenia ujawnione u człowieka nie powodują automatycznie jego niezdolności do pracy z tego powodu. Tylko zaostrzenie tych schorzeń może powodować niezdolność do pracy. Zaostrzeń choroby ze strony kręgosłupa u ubezpieczonej do 9 lipca 2018 r biegły nie opisał.

Sąd dał wiarę opinii biegłego R. S. z dnia 15 maja 2019 r. W opinii biegły wskazał, że odwołująca była niezdolna do pracy z przyczyn okulistycznych z powodu gradówki powieki górnej oka lewego od dnia 18 maja 2018 r do dnia 24 maja 2018 r oraz z powodu zapalenia spojówek od dnia 25 czerwca 2018 r do 2 lipca 2018 r . Biegły podkreślił, że z dokumentacji nie wynika by w tych okresach odwołująca się korzystała ze zwolnienia lekarskiego od pracy z powodu innych schorzeń. Biegły również w opinii uzupełniającej (k. 126) stwierdził, że odwołująca przebywała na zwolnieniu lekarskim od dnia 9 lipca 2018 r do dnia 18 października oraz od 13 listopada 2018 r do 12 grudnia 2018 r z powodu zespołu bólowo-korzeniowego z rozpoznaniem: inne choroby krążka międzykręgowego. Strony opinii biegłego nie kwestionowały, a sąd uznał ją za wiarygodną w zakresie wskazania niezdolności do pracy w okresach spornych z powodu choroby oczu.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotem rozpoznania Sądu było odwołanie D. P. od czterech decyzji organu rentowego odmawiających jej prawa do zasiłku chorobowego za kolejne następujące po sobie z przerwami okresy niezdolności do pracy.

W przedmiocie odwołania od decyzji z dnia 6 sierpnia 2018 roku i 17 września 2018 roku, jako dotyczących tego samego okresu tj. od 25 czerwca 2018 roku do dnia 2 lipca 2018 roku Sąd zważył, co następuje. W decyzji z dnia 6 sierpnia 2018 roku organ rentowy odmówił Danie P. prawa do zasiłku chorobowego z powodu tego, że w dniu powstania niezdolności do pracy tj. 25 czerwca 2018 roku nie podlegała do ubezpieczenia chorobowego. Jako podstawę takiego uznania w toku postępowania wskazywał nieopłacenie składki na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe we właściwej wysokości. Zgodnie z art. 14 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych - ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz chorobowe, o których mowa w ust. 1, ustają od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego, za który nie opłacono w terminie składki należnej na to ubezpieczenie - w przypadku osób prowadzących pozarolniczą działalność i osób z nimi współpracujących, duchownych oraz osób wymienionych w art. 7; w uzasadnionych przypadkach Zakład, na wniosek ubezpieczonego, może wyrazić zgodę na opłacenie składki po terminie, z zastrzeżeniem ust. 2a. Nieopłacenie składki w prawidłowej wysokości (tj. składki za niskiej) wypełnia również dyspozycję przepisu i powoduje ustanie ubezpieczenia chorobowego. W tej sprawie nie jest sporne, że odwołująca się taką składkę na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe początkowo opłaciła w zaniżonej wysokości, a następnie złożyła wniosek o przywrócenie terminu do opłacenia składki za czerwiec 2018 roku i trzymała zgodę od organu rentowego na opłacenie składki po terminie, czego też dokonała opłacając ją we właściwej wysokości. Wobec czego niezasadne było podnoszenie w tej decyzji argumentacji braku podlegania ubezpieczeniu chorobowemu

w czerwcu 2018 roku. Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wskazywał, że w wyniku przywrócenia terminu do opłacenia składki nadal odmawiał D. P. prawa do zasiłku chorobowego w decyzji z dnia 17 września 2018 roku i zawarł inną argumentację.

Zgodnie z przepisem art. 6 ust. 1 ustawy zasiłkowej zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego

Organ rentowy, uzasadniając swą decyzję z dnia 17 września 2018 roku jak i kolejne decyzje wskazał na regulację zawartą w art. 8 i 9 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U z 2017 r. poz. 1368, z późn. zm.). Zgodnie z art. 8 tej ustawy zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby nie dłużej jednak niż przez 182 dni, a w przypadku, gdy taka niezdolność do pracy jest spowodowana gruźlicą lub występuje w trakcie ciąży – nie dłużej niż przez 270 dni. Jednocześnie art. 9 wskazanej ustawy zawiera zasady odnośnie sposobu zaliczania poszczególnych okresów niezdolności do pracy do jednego okresu zasiłkowego. Zgodnie z nim do okresu zasiłkowego wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy, a także okresy poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekraczała 60 dni. Reguła powyższa ma jednak zastosowanie tylko w przypadkach, gdy pomiędzy poszczególnymi okresami niezdolności do pracy nie ma ani jednego dnia przerwy, w którym ubezpieczony był zdolny do pracy, gdyż wówczas inna choroba powoduje rozpoczęcie nowego okresu zasiłkowego.

Z literalnego brzmienia art. 9 wynika, że do okresu zasiłkowego wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy. Przy czym wykładnia językowa prowadzi do wniosku, że doliczaniu podlegają okresy niezdolności do pracy w znaczeniu medycznym. Organ rentowy twierdził, że odwołująca wyczerpała pełny okres zasiłkowy 182 dni, wskazując, iż niezdolności do pracy zostały spowodowane schorzeniami współistniejącymi. Organ rentowy przyjął w swoich ustaleniach, że niezdolności do pracy od 4 października 2017 roku do 24 maja 2018 roku, które były podzielone na okresy z przerwami nieprzekraczającymi 60 dni należy zaliczyć do jednego okresu zasiłkowego, który został wykorzystany z dniem 3 kwietnia 2018 roku. Również ustalenie, że niezdolności od 25 czerwca 2018 roku do 2 lipca 2018 roku należy zaliczyć do tego samego okresu zasiłkowego pozwoliły organowi rentowemu na przyjęcie, że niezdolność do pracy powstała po wykorzystaniu okresu zasiłkowego i uzasadniała odmowę przyznania zasiłku chorobowego.

Stanowisko organu rentowego zaliczające niezdolność do pracy od 25 czerwca 2018 roku do 2 lipca 2018 roku do jednego okresu zasiłkowego było właściwe. Wprawdzie odwołująca była niezdolna do pracy z powodu innych schorzeń, ale po wyczerpaniu zasiłku chorobowego była nadal nieprzerwanie niezdolna do pracy do 24 maja 2018 r z powodu zapalenia powiek a następnie przed upływem 60 dni zachorowała od 26 czerwca 2018 r do 2 lipca 2018 r na zapalenie spojówek. Biegły z zakresu okulistyki zaliczył ostatecznie dwa okresy, w których ubezpieczona była niezdolna do pracy do chorób współistniejących. W tym okresie odwołująca się była niezdolna do pracy z powodu zapalenia spojówek. Wobec tego sąd oddalił odwołanie od decyzji z dnia 06.08.2018 r (zmienioną decyzją z dnia 17.09.2018 r i tym samym odmówił przyznania prawa do zasiłku chorobowego za okres od 25 czerwca 2018 roku do 2 lipca 2018 roku.

Odnosząc decyzję z dnia 6 grudnia 2018 roku, w której organ rentowy odmówił odwołującej się prawa do zasiłku chorobowego za okres od 9 lipca 2018 roku do 18 października 2018 roku Sąd zważył, że ta decyzja nie odpowiada prawu. Od 9 lipca 2018 roku do 18 października 2018 roku odwołująca się była niezdolna do pracy z powodu innych chorób krążka międzykręgowego. Schorzenia kręgosłupa nie powodowały niezdolności do pracy przed dniem 9 lipca 2018 roku. W okresach poprzednich niezdolności do pracy niezdolność do pracy odwołującej była spowodowana m.in. zapaleniem spojówek, ale nie pokrywała się z nią niezdolność do pracy z powodu schorzeń kręgosłupa. Wobec powyższe skoro inne choroby krążka międzykręgowego nie powodowały niezdolności do pracy wcześniej przed 9 lipca 2018 roku to z tym dniem należy otworzyć kolejny okres zasiłkowy i zasadnym jest zmiana decyzji poprzez przyznanie odwołującej się prawa do zasiłku chorobowego za okres od 9 lipca 2018 roku do dnia 18 października 2018 roku.

Jeśli chodzi o decyzję z 9 stycznia 2019 roku Sąd uznał, że również ona nie odpowiada prawu. Jak wynika z ustaleń Sądu dokonanych na podstawie opinii biegłego D. P. w okresie od 30 listopada 2018 roku do dnia 12 grudnia 2018 roku była niezdolna z powodu tego samego schorzenia, co w okresie od 9 lipca 2018 roku do 18 października 2018 roku – schorzeń kręgosłupa – innych chorób krążka międzykręgowego. Między dniem 18 października 2018 roku a 30 listopada 2018 roku nie upłynęło 60 dni. Między tymi dwoma dniami przerwa wynosiła 48 dni, wobec czego niezdolności do pracy z powodu tych schorzeń podlegają zaliczeniu do jednego okresu zasiłkowego. Jednak Sąd ustalił, że niezdolność do pracy z powodu tych schorzeń trwała łącznie 113 dni. Wobec powyższego zasadnym jest zmiana decyzji poprzez przyznanie odwołującej się prawa do zasiłku chorobowego za okres od 30 listopada 2018 roku do 12 grudnia 2018 roku o czym orzeczono na podstawie art. 477 (14) § 2 kpc.

ZARZĄDZENIE

1. (...)